

דניאל אהובנו.
 בכור הנכדים שלנו.
 דניאל עשה אותנו לסבא וסבתא -
 כמה מאושרים היינו לשאת על ידיים את התינוק היפה, החמוד
 ולהכיר את המשחקים המתוחכמים שבהם שיחק מגיל צעיר מאד.
 דניאל היה ראש הנכדים, אליו נשואות עיניהם של נכדינו
 הצעירים יותר, יבדלו לחיים ארוכים. בהערצה, בחיבה, באהבה -
 והוא אהב אותם, מאד ותמיד, שמח לשחק ולהשתולל איתם, גם עם
 אלו הצעירים ממנו ב-15 שנים.
 הלב נקרע, נפשנו וגופנו בוכים בכי מר על כי מדברים על כל זה
 בלשון זמן עבר.
 נהנינו לראות את דניאל בהתפתחותו מילד יפה וחמוד, מוכשר,
 מחונן - לגבר יפה תואר נבון ואמיץ, חכם ומשכיל, אציל נפש.
 דניאל התרכז במדעים מדויקים אך היה משכיל בתחומים רחבים;
 ממעט בדיבורים, מרבה במעשים, מעשים טובים. דניאל ידע לתמצת
 במילה - במילים בודדות - רעיון שלאחרים נדרשו משפטים
 ארוכים. בסעודות שבת וחג תגובותיו הקצרות להערות או שאלה
 שלי הראו על בקיאותו במקורות, בפרשנויות.
 דניאל היה עניו וצנוע; דניאל קיים במלואו את ה"הצנע לכת"
 הלקוח מדברי מיכה הנביא - המוטו החינוכי של בית הספר הריאלי
 שבו למד.
 דניאל - מלא רגש - לא בדיבורים אלא במעשים, ביחס להורים,
 לאחיו ואחותו, לכל המשפחה, לחברים.
 דניאל מסר את חייו הצעירים והיפים להגנת העם והמולדת.
 דמותו האצילה והיפה של דניאל אהובנו תהיה איתנו כל ימי
 חיינו, כל שעה.

כילד קטן שרו לדניאל לפני השינה שיר בשם "דניאל ישן"

המסתיים במילים:

מלאכי מרום

שומרים על החלום

דניאל ישן

דניאל ישן

דניאל ישן...

דבריהם של סבא מנק וסבתא סטלה, 30 לדניאל